

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 2774

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

435

C O D I C E S

436

*secundo ad innocentium septimum.
Et ab henrico tertio conclude per
ropertum de bauaria. Quintum seu
caudam horum quarteriorum incipe
ab innocentio septimo ad pium se-
cundum modernum. Et ab roperto
ad fredericum tertium modernum.
Atque haec sic satis consonant.
Sequuntur dein συγχετως Ponti-
ficum et Imperatorum nuda No-
mina, nisi quod ad Pium I. no-
tetur: Quedam cronice habent ani-
cetum post pium. Et recte. Prae-
terea exacto quovis, quod sta-
tuit autor, Quarterio annorum
fit subputatio; demum recentiore
calamo adjecti sunt: Paulus II.
et Maximilianus I. Haec Petri
Pictaviensis veluti continuatio a
Codice Zwinglii abfuit; adjicit il-
li autem idem Chronologus igno-
notus*

III. fol. 24. p. 2. *Nomina
archiepiscoporum sancte ecclesie Col-
lonien. Unde concludas, illum
Coloniae aut in ejus vicinia vitam
egisse. Orditur a S. Materno,
quem noto errore a S. Petro mis-
sum ait, cum re ipsa ad Sec. IV.
pertineat. Omissio ejus successore
Euphrate ad Severinum transit,
cui annus 428. adscriptus. Quem
alii Aquilinum, Solinum aut Sola-
num volunt, Solacium adpellat.
Dominianum, Charentinum et Eb-
regisilum omittit. Chuniberto per-
peram an. 600. addit. Reginfridum
Agilolfo praeponit. Post Hilde-
degerum tacet Hildebertum. Pro
Berthelino legitur Werbelinus aut
Werbelmus, atque ab hoc deinceps
singulis annus additur, quam-
vis nunc adcuratiorem longe χρο-*

*νολαξιν habeamus. Guntharius Hal-
debodo postponitur. Omittuntur
Hugo et Hilduin. Scribitur Engelbertus recte pro quorundam
Engelbergo. Post Wilhelmum de
Gennepe tacetur Johannes de Vir-
nenburg, item Conon post Engelbertum III. Ad Theodoricum
haec notantur: Iste fuit ortus co-
mes morsensis et rex ecclesiam col-
on. annis — — (48) tandem an-
no domini 1463. (al. 62.) defunc-
tus est in festo sancti valentini (14.
Febr. al. 18.) sepultus colonie ante
tres reges. det ei deus requiem
Amen. Alia manu adjecti sunt
Hermannus, Philippus, Hermannus
Successores, quorum postremus electus 1515.*

CLV. VIII et. g.

Codex partim membraneus, 43
partim chartaceus germ. Sec. XV.
Folior. 259. f. max. bene scrip-
tus, coloribusque illustratus, fi-
guris tamen valde rudibus, conti-
net Anonymi Paraphrasin in mul-
tos S. Scripturae libros, quos ip-
se enumerat in epigraphe inferius
adferenda. Sic vero minio exor-
ditur: *Hie hebt sich an die Bibel
in deutsch. vnd sagt von erst von
der beschreibung hymelreichs vnd
ertreichs die vorred. Praefationis
initium: Ein yegleicher furste hat
in seinen palast drey Stet Aine an
der man richtet die sache vnd hais-
set die Schranne Die ander Stat
haisset ain Müshaus da man das
volch ynne speyset Das dritte ist
sein slaffhaws in dem er ruet &c.
Atque tria haec dein Deo appli-
cantur.*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 2774

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

437

HERMENEUTICI.

438

cantur. Opus totum tributum est in *Capita seu Titulos* 426. Specimenis loco fint, quae in Genes. C. III. v. 20. Noster commentatur: *Nach dem valle do biezz er sey Euam, Das ist alsuyl gesprochen als ain leben, wann sey was ain mutter aller menschen Oder darumb biezz er sey Euam, durch der chunftigen chlag, Wann alle menschen die geporen werden Die chlagen yr nöt. die chnebel rueffen. a. die mündel. e. Ach vnd we, Recht als man spreche. Alle die geporen werden rueffen. a. oder. e. ach oder we. Ad calcem operis miniata haec legitur Clausula: Hie hat ain ende das püch der Bybel dar Inne beslossen sein dye funff piicher Moysi die piicher Josue Jadicum vnd Ruth, vnd die vir pucher der Chunig Thobie, vnd herren Jobes puch, vnd ander pucher, vnd bystorien der Rekchen (Machabaeorum) vnd der Romer vnd auch die propheten, vnd die chlage des weyffagen Jheremie. Sequitur Index Titulorum et Rubrica: Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo octauo. Opus hoc dialecto Austriaca conscriptum glossematum indagatori aliquod saltem spicilegium pollicetur.*

CLVI. VII. C. 10.

¹⁹² Codex chartaceus ital. Sec. XV. Folior. 55. f. per duas columnas eleganter conscriptus et miniatus hoc gaudet Titulo: *Questo sie uno libro chiamato fior nuovo el quale sie cauato del fiore-*

*to de la bibia e del libro del Genesis, e del libro de yre e del libro de le cronice composti tutti quattro in uno el quale libro parla in temporale e in spirituale de le piu nobel coxe del mondo. Non exhaustit hic Titulus tractatum; divisus enim est in VII. Libros, quorum I. de Deo, opere creationis, Angelis et Homine agit, VI. subsequi vulgatas illas sex aetates narrando percurrunt non parce ad mensis fabulis. Capita censentur universim CLXXIX. quorum primum incipit: Vui servi de Christo yhesu salute sia pace et alegreza da colui da chi procede ogni bene &c. Ultimum sittit in aegro ad piscinam sanato, Job. c. 5. adjecta hac clausula miniata: Finito si e questo libro gloria sia a yhesu christo. Amen. M° CCCCLXVI. die ultimo mensis Julij. completum fuit per me poline forem de agnelli die et M°. scriptis. Nomen suum reticuit Compilator; ignorantiam vero usque adeo prodit, ut Archelaum Herodis filium Aristotelem adpellet. Opus, ex quo Compendium praesens elaboravit, illud videtur, quod Titulo *Fioretti extracti de la Biblia* impressum referunt 1473. f. *Maittaire et Debure Bibliogr. instr. Vol. Theol. p. 123.* Neque ab ipso Compendio manus abstineare Typographi; produxit enim *Venetis per Baptifam de Tortis* 1482. f. ut habes in Catal. *Lud. Job. Gaignati p. 30. et Ducis Vallerii I. p. 54.**